

[V m 4]

QUONDAM PORTICUS metrum quartum¹ libri quinti quod dicitur Gliconium coriambicum, de quo supra habitum est libro primo metro sexto. Etiam nota quod ad saluandam² naturam metri

1 quintum ... sexto (coriambum O) OJ (quod dicitur Gliconium coriambicum om.; quarto R) gliconicum coriambicum de quo libro primo metro P /
2 sciendum P /

[V m 4].

brevius

oportet uti anti penthemimeri³ in quarto versu in productione tercie
 sillabe que est naturaliter brevis.⁴ In hoc autem metro⁴ improbat
 opinionem Stoicorum ex qua uidetur sequi⁵ contrarium suo proposito.
 Fuit enim opinio Stoicorum quod cognitio intellectiva quam non⁶
 ponebat differre a sensitiua solum perficaretur ex hoc quod corpora
 exteriora suas similitudines imprimerent in mente ita quod⁷ mens solum
 se haberet in ratione pacientis et res extra in ratione agentis; ex
 quo sequitur quod cum paciens trahatur ad naturam agentis et non e
 conuerso quod cognitio sequeratur naturam rei cognitae et non⁸ naturam
 cognoscentis.⁸ Quod repugnat ei quod supra positum est. Primo ergo

an

3 natipentimemeri CIRD ante pentemetro P / 4 In hoc autem metro om. P /
 5 sequi om. PPeG / 6 non om. R / 7 ita quod] in quam O / 8 naturam
 cognoscentis OJ cognoscentis RPPeG /

[V m 4]

ponit⁹ istam Stoicorum opinionem.⁹ Secundo improbat illam ibi¹⁰ (10)
 SED MENS. Circa primum notandum quod stoici dicuntur a stoa Grece¹¹
 quod est porticus Latine eo quod Athenis¹¹ in conspicua¹² et notissima
 portico et aliis locis publicis disputare solebant, ut patet per
 Augustinum¹³ de ciuitate Dei libro 18 capitulo 11.¹³ Dicit ergo (1)
 QUONDAM PORTICUS ATTULIT SENES¹⁴ scilicet Stoicos qui propter maturitatem
 morum senes dicebantur¹⁴ NIMIUM OBSCUROS IN SENTENCIIS QUI¹⁵ scilicet
 Stoici CREDANT SENSUS ET IMAGINES id est sensibiles imagines uel rerum
 sensibilium imagines IMPRIMI MENTIBUS CORPORIBUS EXTIMIS id est exterius¹⁶
 existentibus et¹⁷ ad causandum cognitionem intellectiuam quam non ponebant
 differre a sensitiva. ¹⁸ Ad manifestandum autem per quem modum ponebant¹⁸
 hanc fieri impressionem subdit exemplum dicens quod posuerunt corpora illa
 modo imprimere imagines mentibus (6) UT QUONDAM id est aliquando MOS
 EST scilicet alicui scribenti celeri stilo FIGERE PRESSAS LITTERAS

---

9 istam Stoicorum opinionem O opinionem Stoicorum R eorum opinionem PPeG /

10 ibi om. PPeG / 11 est em. O 12 quod est (est om. O) porticus Latine

eo quod Athenis O quod est porta uel porticus potencia quod est Latine

eo quod Athenis R / 12 perspicua R / 13 libro 18 de ciuitate dei

capitulo 12 R / 14 scilicet Stoicos qui propter maturitatem morum senes

dicebantur JDRG cm. (exc. dicesbantur) O om. P / 15 quid O / 16 extremis O /

17 et hoc RD / 18 quo modo uero posuerunt P / 19 illo modo OJRD Q; Illo modo P

[V m 4]

EQUORE²⁰ id est in equore hoc est in planicie²⁰ PAGINE id est ceree QUE
 scilicet pagina NULLAS NOTAS HABEAT scilicet prius.²¹ Deinde cum dicit
 (10) SED MENS SI PROPRIIS²² improbat autem dictam opinionem. Secundo
 ponit ueritatem ibi (26) HEC EST SUFFICIENS. Improbat autem predictam
 opinionem redondo ad quinque inconuenientia quorum primum est quia si
 cognicio intellectius perficeretur per solam impressionem factam a
 corporibus tunc in anima non esset uis per quam cognosceret omnia. Per
 impressionem enim corporum solum cognosceret corpora. Nunc autem manifestum
 est quod cognoscit alia quam corpora scilicet habitus ^Uvirtutis et alia
 huiusmodi. Dicit ergo (10) SED SI MENS VIGENS NICHL EXPLICAT PROPRIIS
^O
 METIBUS id est nullam actionem habeat SED TANTUM IACET²³ PACIENS²⁴
 SUBDITA NOTIS id²⁵ est signis et impressionibus²⁵ corporum REDDITQUE²⁶
 IN UICEM SPECULI²⁷ et ad modum speculi²⁷ CASSAS id est inutiles IMAGINES
 RERUM.²⁸ Tamen²⁹ remanet querendum²⁹ UNDE³⁰ VIGET ANIMIS HEC NOCIO
 CERNENS OMNIA³⁰ scilicet non tantum corporalia sed eciam³¹ incorporalia

---

---

20 id est mari id est in planicie PPeG / 21 post P / 22 SI PROPRIIS RD
 in propriis J₀ om. PPeG / 23 iacet subdita notis paciens P / 24
 pacienter RD / 25 id est signis et impressionibus OJRD scilicet signis
 et impressione (sic) G scilicet signis et impressionum P id est figuris
 et impressionum P / 26 reddit R / 27 et ad modum speculi OD (id est ad)
P (spiculi) RJ / 28 rerum om. JP / 29 tamen remanet (-ent R) querendum
ORD inter quod remanet querendum JPPeG / 30 unde uiget animis hec nocio
 cernens omnia ORD tantum ad hoc viget nocio cernens omnia P / 31 eciam om. O /

[V m 4]

ad que numquam deuenire potest per solem corporum impressionem. Secundum inconueniens est quia hoc supposito non posset singillatim cognoscere unem partem diffinicionis sine alia ut puta animalitatem sine rationalitate.³² Talis enim impressio non fit nisi per partes³³ totaliter sicut est de imagine in speculo. Et hic dicit (18) QUE ³⁴ MIS SINGULA id est sigillatim per partes REM³⁵ PROSPICIT³⁶ quasi diceret non est dare talem vim, quod est inconueniens. Tercium inconueniens est quod si³⁷ mens omnino³⁷

---

32 rationalitatem R / 33 artes P / 34 speculo in specialia R / 35 rem om. P / 36 respicit R / 37 si mens omnino om. P /

[V m 4]

39

nichil facit³⁸ nisi patitur impressionem⁴⁰ a corpore, tunc non esset dare aliquem uim per quem unum⁴¹ cognitum diuideretur⁴² ab alio formando de eis propositionem negatiuam; quod falsum est. Unde dicit (19) AUT QUE⁴³ scilicet erit⁴⁴ illa uis que DIVIDET CORPORA? Hoc scilicet supposito⁴⁵ quasi⁴⁶ diceret non erit dare uim aliquam a⁴⁷ parte anime que illa que diuisim considerat componeret formando⁴⁶ propositionem affirmatiuam unde dicit⁴⁷ (20) QUE scilicet erit uia illa supposita hac opinione QUE RECOLLIGIT⁴⁸ DIUISA. Quintum inconueniens⁴⁹ est⁵⁰ quia secundum hanc opinionem non erit dare uiam per quam anima a principiis ad conclusiones procedit sillogizando et per uerum conclusum⁵² redarguet falsum⁵¹ prius apprehensum. Unde dicit (20) QUE erit⁵³ uis illa hac opinione supposita

38 faceret PPeG / 39 pateretur OPPeG / 40 impressione RP / 41 unum om. P / 42 uideretur P / 43 AUT QUE P aut que JODPeG at qui R / 44 est R / 45 proposito R / 46 quasi diceret non erit ... formando RJD (quia illaque O) quasi diceret non erit dare aliquam uim anime que diuisim considerat et componeret formando PeG quasi diceret non erit dare quartum inconueniens quia per eandem rationem non erit dare uim aliquam animis que diuisim consideret et componat formando P / 47 unde dicit JRP om. OP licet PeG / 48 recolliget R / 49 inconueniens om. PPeG / 50 est om. JOD / 51 falsum] talem OP / 52 concludere R / 53 erit ... eligens OD (que) legens id est eligens P om. R /

[V m 4]

QUE LEGENS id est eligens⁵³ ALTERNUM ITER id est alternando uiam⁵⁴ compositionis et diuisionis⁵⁴ NUNC CAPUT id est intencionem INSERIT id est⁵⁵ primis proposicionibus et principiis NUNC DECEDIT media⁵⁶ producta et scripta per C: alioquin⁵⁷ erit defectus metri nisi saluatur per figurem ut supra⁵⁷ DECEDIT id est deorsum cedit IN INFIMA⁵⁸ id est conclusiones⁵⁹ sillogizando TUM id est tandem⁶⁰ REFERENS id est comparans SESE id est⁶¹ isto modo uera concludentem SIBI scilicet prius falsa concipienti REDARGUIT FALSA scilicet⁶² prius concepta VERIS scilicet iam conclusis? Deinde⁶³ cum dicit⁶³ (26) HEC EST EFFICIENS pónit suam ueritatem. Et⁶⁴ circa hoc duo facit. Primo ponit ueritatem.⁶⁴ Secundo excludit dubitacionem ibi⁶⁵ (30) PRECEDIT. Dicit igitur concludendo

~~53 erit.... eligens OD (iae) legens id est eligens P om. R / 54 compositionis et diuisionis uiam R / 55 scilicet P / 56 media om. R / 57 alioquin non saluatur natura metri nisi saluatur per filiam (?) ut supra est J alioquin inherit defectus metri nisi saluatur per fiduciam scilicet R alioquin non saluatur natura metri nisi saluatur per fiduciam ut supra P alioquin non saluatur natura metri nisi per figurem saluetur ut supra PeG / 58 et infima Q / 59 in conclusiones RD / 60 cum Q / 61 scilicet RD / 62 id est R / 63 deinde cum dicit om. P / 64 et ... circa ueritatem om. P / 65 ibi JRD id est Q om. P /~~

[V m 4]

ex predictis⁶⁶ quod⁶⁷ HEC scilicet mens EST MAGIS CAUSA EFFICIENS que est CAUSA LONGE POTENCIOR quam scilicet ILLA QUE MODO MATERIE PATITUR NOTAS IMPRESSAS. Ex hiis que hic dicuntur arguunt quidem quod intellectus possibilis⁶⁸ anime⁶⁹ in intelligendo sit actius⁷⁰ et hoc dicunt esse de intencione Boecii in⁷¹ metro isto sed tamen hoc non uidetur uerum, quia⁷² si consideramus uerba Boecii manifestum est quod nichil⁷³ loquitur de intellectu possibili⁷³ sed tantum de mente. Et non est dubium quin⁷⁴ mens non contineat tam intellectum agentem quam possibilem quin⁷⁵ sit immo causa effectua⁷⁶ intellectus ratione intellectus⁷⁷ agentis. Sed forte uidebitur alicui et rationabiliter quod non sufficiat⁷⁸ ista racio⁷⁹

---

66 premissis JPPeG / 67 qua O / 68 scilicet om. P / 68 possibile R /
69 anime OJRD om. PPeG / 70 actus P / 71 in om. R / 72 quod P /
73 nichil de intellectu loquitur possibili R / 74 quod PPeG / 75 quin
om. R / 76 effectua causa R / 77 intellectus om. P / 78 sufficiat
JOD sustineat RP / 79 gracio RP responsio JODPeG /

[V m 4]

81

ponderatis rationibus⁸⁰ hic positis et racione quam fecit hic Boecius.

Cum enim mens contineat tam potentiam actiuam quam passiuam respectu
 intelleccionis⁸² et magis compleatur⁸³ intelleccio⁸⁴ per potentiam
 passiuam quam actiuam non deberet⁸⁵ simpliciter dicere quod mens simpliciter
 esset causa efficiens et magis quam causa⁸⁶ materialis in intelligendo nisi
 ita esset quod⁸⁷ intellectus possibilis saltem in complemento intelleccionis⁸⁸
 esset actiuia. Secundo sic componens diuidere et sillogizare et huiusmodi
 sunt operaciones intellectus possibilis. Nunc autem probat Boecius per
 istas operaciones quod mens est causa efficiens, quod non potest esse nisi
 sit⁸⁹ efficiens per illam potentiam per quam exercet istas operaciones. Hec⁹⁰

80 ponderatis rationibus om. P / 81 facit P / 82 intellectus P / 83
 appellatur R / 84 intellectus P / 85 debet P / 86 causa om. P / 87
 quod om. O / intellectus P / 89 sicut R / ~~88~~

88

[V m 4]

autem potencia⁹⁰ est possibilis⁹¹ si dicatur quod componere diuidere et sillogizare et huiusmodi, quamvis habeant⁹² pronunciaciōnēm actiuam cum signant passiones; tunc enim non ualeat⁹³ ratio Boecii⁹⁴ qui⁹⁵ ex hiis <arguit> operacionibus mentem esse causam efficientem. Ad dissolucionem istorum est aduertendum quod cum secundum Aristotilem⁹⁶ in tercio de anima intelligere sit quoddam pati necesse est intellectum possibilem esse potenciam passiuam, quod conceditur communiter⁹⁷ saltem quoad primum eius actum.

Potencia autem passiuā que⁹⁸ quandoque est⁹⁹ in actu quandoque non de necessitate requirit aliquid actiuū quod ipsum reducat de potencia ad actum. Tale autem actiuū non potest esse res corporalis extra, ut probat Augustinus super Genesim ad litteram capitulo 29⁹⁹ et Aristotiles¹⁰⁰ libro tercio de anima¹⁰⁰ per unam et eandem rationem scilicet quia necesse est

90 potencia JODPeG om. PR / 91 possibilis O / 92 habeat R / 93 habet P /

94 cm. P / 95 que P / 96 philosophum PPeG / 97 communiter om. P /

98 est que quandoque est O / 99 capitulo 29 ORD capitulo 19 JPPeG /

100 aristotiles libro tercio de anima P aristotiles aristotiles R
aristotiles de anima D /

[V m 4]

agens esse nobilius paciente. Et ideo ponit Aristotiles¹⁰¹ tale effectuum¹⁰²
 a parte anime quod uacat intellectum agentem, cuius officium est fantasmata,
 que sunt potentia intellectiva facere actu intelligibilia ita quod ab eis
 uirtute intellectus agentis imprimatur intellectui possibili illud per
 quod¹⁰⁴ in actu intelligandi reducitur. Ad primum ergo dicendum quod non
 est intencio Boecii negare quin mens sit passiva ratione intellectus
 possibilis sed uult quod mens magis sit effectiva in intellectione quam
 sit passiva ab ipsis corporibus extra et¹⁰⁵ per consequens quod efficiencia¹⁰⁶
 intellectionis¹⁰⁷ debeat attribui rebus extra, quod erat ut ex predictis¹⁰⁸
 patet de intencione Stoicorum quam¹⁰⁹ principaliter intendit improbare.¹¹⁰
 Ad tertium dicendum quod Boecius non intendit concludare officienciam a

101 aristotiles ponit PPeG / 102 effectum R / 103 fantasticum (?) P
 fundamenta R / 104 quo PPeG / 105 item P / 106 in efficiencia P
 effectiva R efficacia PeG / 107 intellectus R(P?) / 108 dictis P /
 109 quod PPeG / 110 probare P /

[V m 4]

parte mentis per hoc quod huius operacionis sint acciones quedam proprie
 dicte sed per hoc quod¹¹¹ siue sint¹¹² acciones siue passiones tamen
 dubium non est quin sint¹¹³ operaciones intellectuales. Unde, cum omnis¹¹⁴
 operacio sequatur¹¹⁵ aliquam formam, necesse¹¹⁶ est principium istarum
 operacionum esse formam actu intelligibilem,¹¹⁶ sed¹¹⁷ res extra non
 possunt¹¹⁸ facere¹¹⁹ aliquid actu intelligibile quia forme rerum extra¹¹⁹
 habent¹²⁰ esse¹²¹ in materia et¹²¹ ideo¹²² non sunt actu¹²³ intelligibiles
 sed in potentia tantum et tale non potest efficere intelligibile in actu.
 Ideo necesse est quod mens habeat aliam vim¹²⁴ per quam faciat formam
 potentia intelligibilem actu intelligibilem sine qua non possunt tales
 operaciones¹²⁵ in mente resultare. Vel potest dici quod non loquitur hic

111 quia O / 112 fuerint P / 113 sint om. O / 114 omnis om. R / 115
 sequitur PPeG / 116 necesse est ... intelligibilem OJDPeG actu intelligibilem
RP / 117 et R / 118 possint R / 119 facere aliquid ... forme rerum extra
OPeG esse forme actu intelligibiles quia forme rerum extra D facere
 aliquid extra intelligibile quod extra P extra esse intelligibile quia R /
 120 habet P / 121 esse in materia forme habent rerum R / 122 ideo OJRD
 omnino PPeG / 123 actui R / aliam vim PPeG aliam (?) J aliquam O om. R /
 125 operaciones om. R / 124

[V m 4]

Boecius de istis operationibus secundum quod precise spectant ad intellectum possibilem¹²⁶ sed secundum quod tocius¹²⁷ mentis sunt que intellectum agentem et possibilem continet.¹²⁷ Et isto modo non sunt tantum¹²⁸ passiones sed eciam aliquo modo implicant actionem. Verbi gratia, componere secundum quod spectat ad intellectum possibilem¹²⁹ nichil¹³⁰ aliud dicit¹³¹ nisi apprehensionem alicuius¹³² in ordine sub habitudine¹³³ identatis et sic est¹³⁴ passio tantum. Sed ista apprehensio esse non potest absque manifestacione talis habitudinis unius ad alterum quod spectat ad habitudinem agentem. Propter quod dicit philosophus tertio de anima quod intellectus agens est habitus ut lumen cuius proprium est manifestare.¹³⁷ Componere ergo secundum quod est actus tocius mentis non solum dicit apprehensionem

---

---

126 passibilem O / 127 sunt tocius mentis que intellectum possibilem et agentem continet R / 128 tantum om. PPeGR / 129 passibilem O / 130 nisi P / 131 dicit ORD ponit PeG poterit (?) P / 132 actus R / 133 ad habitudinem P / 134 non est CP / 135 apprehensio OJRD comprehensio PPeG / 136 esse om. P / 137 manifestare om. P /

[V m 4]

sed eciam implicat manifestacionem que uere est¹³⁸ accio. Et ideo ex
istis operacionibus, secundum quod sunt tocius mentis, arguitur¹³¹¹⁴¹ causa
efficiens in mente ratione actionis importate. Deinde¹³² cum dicit¹³²¹⁴

(30) PRECEDIT TAMEN excludit quandam dubitacionem, cum ostensum sit quod
corpo¹³³¹⁴¹ non imprimunt in mentem sed ipsa mens¹³⁴¹⁴² in se causat intelleccionem
quod in se necesse¹³⁵¹⁴³ est ponere ad intelligendum quod aliqua passio in
corpo a re¹⁴⁴¹³⁶ exteriori ut puta¹⁴⁵¹³⁷¹⁴⁶ quod immutetur uel uisus a luce uel
auditus a sono uel aliquis aliis sensus. Cui respondet Boecius, in qua
responsione uidetur uti illa sentencia Platonica¹⁴⁷¹³⁹ qua ponitur quod species
rerum a principio naturaliter indite sunt¹⁴⁰⁹ anime sed in corpore sopita¹⁴¹⁹
est anima ita¹⁴² quod non intelligit per eas nisi per aliquam immutacionem
sensus excitetur. Excitate autem¹⁴⁴ euocat speciem¹⁵³¹⁴⁵ illi similem¹⁴⁵ per
153

138 est uere ORD / 131 queritur PPeG / 132 Deinde cum dicit om. P /
141 133 actu(alii?)a P / 134 ipsa mens om. P / 135 quid necesse R / 136 are
om. PPeG / 137 ut om. RP / 138 exercitfi puta R / 139 platonica¹⁴⁴
 sentencia R / 140 indite sunt scripti indice sunt PeG indictes O iudicas
RD audite sunt P / 141 ut sopita P / 142 ita om. P / 143 mutacionem PPeG /
151 144 autem om. O / 145 speciem illi similem R similem speciem illi PPeG
 speciem similem illi OD /

[V m 4]

quam sensus implicatur et applicando eam rei exteriori intelligit per eam.
Et hoc quidem ad sanum intellectum trahi potest sic ut intelligamus species
rerum naturaliter indites anime in quantum¹⁵⁴ ¹⁴⁶ omnes species ad quas
intellectus possibilis est in potentia virtute continentur in intellectu
agente. Sed quia tale esse speciei non sufficit ad hoc quod anima actu
¹⁵⁵ ¹⁴⁷ intelligat, ideo dicitur SOPITA esse. Et quia per mutationem sensus
¹⁵⁶ ¹⁴⁸ causatur fantasma per quod determinatur lumen intellectus agentis ad
abstrahendum determinatam speciem intelligibilem, ideo dicitur quod precedit
intellectum aliqua passio vel immutatio sensus per quam intellectus

---

155

154 ¹⁴⁶ in quantum ORD in ipsum PPeG / ¹⁴⁷ intelliget ORD intelligit P /
¹⁴⁸ quam P /
156

[V m 4]

excitetur. Et quia abstracta specie intelligibile non fit intellectio nisi per conuersionem ad fantasma,¹⁴⁹ ideo¹⁵⁰ dicit quod speciem¹⁵¹
 intellectus reconditam,¹⁶⁰ que est species intelligibilis abstracta,
 applicat uoci¹⁵² exteriori uel imagini per quam intelligitur fantasma.

His uisis plana est littera. Dicit enim quod quamuis ita sit quod in
 mente sit causa efficiens intelleccionis, tamen nichilominus¹⁵³ (30)

PRECEDIT scilicet operacionem intelligendi aliquid EXCITANS VIRES ANIMI AC
 MOVENS scilicet eas ad intelligendum scilicet offerendo fantasmata per
 que determinatur intellectus cuius excitans est PASSIO IN CORPORE VIVO.

(33) VEL CUM LUX OCULOS FERIT quoad¹⁵⁵ immutacionem auditus (55) TAMEN id
 est tandem VIGOR MENTIS EXCITUS¹⁵⁶ id est motus¹⁵⁷ per determinata
 fantesmata. Et debet dici EXCITUS media correpta, ut pater per metrum¹⁵⁸,¹⁵⁹

157   158   9   160
 149 fantasmata P / 150 id Q / 151 speciem OR species P / 152 reconditam
 161   162   163
 OR recondita est P / 153 uoci OP note R / 154 ilominus Q / 155 quo ad Q /
 164 156 exitus P / 157 motus P per motus Q / 158 correpta OR corrupta P /
 159 metrum OR intellectus P /
 167

[V m 4]

ab excieo, excies, quod idem est quod uoco uel commoueo uocans¹⁶⁰ SPECIES
 QUAS INTERIUS TENET¹⁶¹ scilicet in uirtute AD MOTUS¹⁶²¹⁷⁰ SIMILES APPLICAT
 NOTIS EXTERIS scilicet fantasmatisbus¹⁶³ MISCET quia¹⁶⁴¹⁷¹¹⁷² scilicet per quandam
 applicacionem IMAGINES id est¹⁶⁵¹⁷³ fantasmatique sunt similitudines¹⁶⁶¹⁷⁴
 et imagines¹⁶⁷¹⁷⁴ corporum¹⁶⁸¹⁷⁵ FORMIS scilicet intelligibilibus¹⁶⁹¹⁷⁶ RECONDITIS
 INTRORSUM scilicet in intellectu possibili quia non fit intellectio in
 nobis nisi par conuersionem ad fantasmatique.

8 9
 160 uocans om. R / 161 interius tenet RJD interius rei O motus rei P /
 170 162 modos P / 163 cau' bus P / 164 miscetque P / 165 id est om. P /
 174 166 imagines et similitudines R / 167 corporum OR cogi' di P / 168 176
 scilicet intelli' bus OJD intellectualibus RP / 169 in nobis om. P /